

[Kaj Hansen.]

sig ind på et meget farligt område. Folketinget har vedtaget en lov om brandsikring af ældre bygninger. Folketinget var udmærket klar over, at der var fastsat nogle ret korte frister for de forskellige ting, men det gjorde man med vilje. Det var jo netop for at få disse ting så hurtigt gennemført som muligt, således at det i hvert fald ikke kunne bebrejdes folketinget eller regeringen, hvis der skulle opstå nye katastrofer.

Så kommer man her på baggrund af en henvendelse fra Københavns kommune, der siger, at den ikke er i stand til at gennemgå de 550 ejendomme, det drejer sig om, inden tidsfristen er udløbet, og fremsætter et lovforslag om, at fristen skal forlænges til udgangen af maj 1977. Jeg synes, at man kommer til at tænke lidt over det præcedens, det kan skabe for andre love, som bliver vedtaget her i folketinget, at folketinget, hvis en kommune eller en organisation eller noget andet kommer og siger, at det kan man ikke få gennemført på den tid, skal tage det op til behandling, og så skal loven ændres.

Det er min opfattelse, at Københavns kommune kunne have gennemført disse ting efter lovens paragraffer og hensigt og datoer. Det kan jo ikke være arkitekter eller ingeniører eller teknisk arbejdskraft, det har manglet på til at få gennemgået disse ejendomme. Ved en anden tilrettelæggelse af boligkommissionens arbejde skulle det også have været muligt at foretage gennemgangen af disse 550 ejendomme inden fristens udløb.

Vi vil ikke være med til at støtte dette lovforslag. Vi mener, at det ikke hører hjemme her i folketinget; det må blive en sag mellem boligministeren og Københavns kommune, hvad man videre vil gøre. Det gør det jo ikke bedre, at man nu udvider denne frist til at gælde alle landets kommuner. Det er faktisk næsten en direkte opfordring, hvor man siger til dem: nu kan I godt tage den med ro, for hvis I også kommer i vanskeligheder, så har vi allerede ændret loven, således at I får en længere frist.

Vi må altså afvise dette lovforslag og i stedet for henvise ministeren til at optage forhandlinger med Københavns kommune om denne sag.

Wilhelm (VS):

Vi er i almindelighed rimelige folk, som nok ville sige i almindelighed, at en lov, som alligevel ikke kan overholdes, er der ingen grund til at opretholde. Sagen er, at denne lov ikke bliver

overholdt. Fristen udløber i aften, og Københavns kommune har altså overtrådt loven, og så ville det i almindelighed ikke være smart at opretholde loven.

Alligevel vil vi gå imod dette, og det vil jeg gerne begrunde. Sagen er nemlig, at Københavns kommune ikke har haft nogen som helst god undskyldning for at overtræde denne lov. Sagen er, at brandsikringen er blevet systematisk nedprioriteret siden det PR-nummer, man lavede for den sidste vinter efter Stengadebranden. Man føler sig som VSer i dag mere og mere lykkelig for, at man ikke tog medansvar for det makværk, der blev lavet dengang.

Når man nu siger, at det trods udsættelsen skal ske uden unødigt forsinkelse, hvad er det så for noget? Hvad mener man med »uden unødigt forsinkelse«? Hele den forsinkelse, der har været indtil nu, har været unødigt. Forsinkelsen i det næste halve år er lige så unødigt, og forsinkelsen ud over det halve år er lige så unødigt.

Man har fra Københavns kommunes side komplet afvist overhovedet at tænke på ideer, der kunne udvide den flaskehals, som ligger i, at boligkommissionen består af det, borgmester Alsing Andersen i mødet med boligudvalget kaldte »disse fritidspolitikere, som ikke har tid til at holde så mange møder«. Man kunne udvide denne flaskehals ved at dublere dem eller ved at frikøbe dem. Det passer jo ikke, at det ikke kan lade sig gøre. Det passer ikke, at der ikke er præcedens for den slags ting. Man ville aldrig nogen sinde have fundet sig i en sådan forsinkelse og udsættelse, hvis det havde drejet sig om en skatteligningskommissions arbejde. Men her, hvor det drejer sig om brandsikringsgennemgangen, gør man det altså, til trods for at det ikke er ret mange uger siden, at ministeren sagde det samme, som jeg vil konkludere med i dag: der skal ikke gives nogen dispensation på dette område. Det sagde ministeren for kun 4 uger siden.

Københavns kommune har ikke overvejet andre muligheder end en fristforlængelse, og nu overtræder man fra i aften glad og fro loven, uden at der formelt er givet nogen fristforlængelse, men med sikker viden om, at det vil der nok blive givet.

Da Københavns kommune blev trængt i dette spørgsmål under udvalgsarbejdet og spurgt, hvorfor man ikke overvejede andet, så endte det med, at de svarede: nå ja, men det ville jo ikke tjene noget formål at få disse